

PRACOVNÍ LIST

PŘÍPRAVA

na 1. svaté

přijímání

Pokrm, který sytí duši

Jméno a příjmení _____

A) Příběh

1. V ten večer rodiče připravili dětem pokrm pro tělo. Protože chtěli děti usmířit rodiče, připravily jim pokrm pro duši. Znakem tohoto pokrmu byly dvě věci. Víš jaké?

_____ a _____

2. V tu chvíli, kdy děti poděkovaly rodičům za nasycení těla a poprosili o nasycení jejich duše, si maminka uvědomila jednu důležitou věc, která může být důležitá i pro náš život. Zkus doplnit místo obrázků.



nežije jenom z  , ale člověk touží po



B) Evangelium (Mk 14,22-24)

1. Podstatou příběhu, který jsme četli a příběhu evangelijního je skutečnost velmi důležitá pro náš život. Zkus uhodnout, o co se jedná.

2. Láska je vynalézavá. Ježíš našel způsob, jak nám tuto lásku může stále projevovat. Víš při jaké příležitosti se to stalo? Pomůže Ti k tomu obrázek.

Při _____



CO ZNAMENAJÍ SLOVA, KTERÉ PÁN JEŽÍŠ VYSLOVIL PŘI POSLEDNÍ VEČEŘI NA ZELENÝ ČTVRTEK, KTERÁ KNĚZ ŘÍKÁ PŘI KAŽDÉ MŠI SVATÉ?

1. TOTO JE MOJE TĚLO

To, co kněz drží po proměňování v rukou, už není chléb, ale sám Ježíš. On říká:

Toto je moje tělo = To jsem __ __, který se vám **d** __ __ __ **m**
jako **B** __ __ í pokrm pod znakem **ch** __ __ __ **a**.

2. TOTO JE MOJE KREV

To, co se nachází v kalichu po proměňování, není víno, ale Ježíšova krev.

J __ __ __ š za nás v __ __ __ **I** na kříži svou krev,
abychom žili v __ č __ __.

3. TOTO JE MOJE KREV NOVÉ SMLOUVY, TO KONEJTE NA MOU PAMÁTKU

Pán Ježíš toužil uzavřít důležitou **s** __ __ __ __ __ **u**.
Smlouvu **I** __ __ __ **y** mezi námi a **B** __ __ __ **m**, že když budeme
tento svatý **p** __ __ __ **m** jíst, dá nám již dnes věčný život.

C) Úkol

1. Napiš správná slova, které kněz říká při proměňování.

2. Pán Ježíš projevils vůči nám mnoho lásky, tím, že za nás položil život. Napiš, jak se můžeš odvděčit ty Pánu Ježíši.

D) Zapamatuj si

Bílý kousek chleba se po slovech kněze: „TOTO JE MOJE TĚLO ...“ přemění na TĚLO KRISTOVO.

Pokrm, který sytí duši

Příběh:

Milan spolu se svou sestrou Evou prožili krásné odpoledne, když si hráli venku. Jak přišli, umyli se, a maminka je zavolala k večeři. Při příchodu do jídelny bylo cítit vůni dobrého jídla. Na večeři se velmi těšili, protože byli hladový. Jejich radost se však brzy změnila ve smutek, když zjistili že maminka s tatínkem spolu nemluví. Potichu jedli, více mysleli na rodiče než na jídlo. Když dojedli, společně přemýšleli, co by udělali. Napadla je skvělá myšlenka. Eva natrhala v zahradě kytky a spolu s Milanem řekli rodičům: „Mami, tati, děkujeme Vám, za skvělé jídlo, které Vás stálo velkou námahu. Chtěli bysme Vás ještě poprosit, jestli se můžem pomodlit za něco dobrého i pro naši duši.“ Rodiče pochopili, že jejich vzájemné odpuštění bude nejchutnějším zákuskem tohoto večera. Maminka si vzpomněla na slova, která slyšela v kostele, že člověk nežije jenom z chleba.

Rozebrat příběh:

V ten večer připravili rodiče dětem jídlo pro tělo.

Dětem se jejich radost brzy vytratila. Proč?
(protože tatínek s maminkou spolu nemluvili)

Proto přemýšleli, co by pro to mohli udělat, a tak Eva s Milanem připravili rodičům pokrm pro duši. Znakem toho byli dvě věci Které?
(růže a díky)

Za co chtěli děti rodičům poděkovat a zároveň poprosit?
Nejen za to, že dostali najíst, ale toužili ještě po něčem. Po čem?
(Jestli by se nenašlo ještě něco pro jejich duši.)
Proč?
(Protože je trápilo, že rodiče spolu nemluví.)

Co bylo nejkrásnější na závěru toho večera?
(Rodiče pochopili, že vzájemné odpuštění je to nejkrásnější.)

Na co si maminka vzpomněla?
(Že v kostele slyšela, že člověk nežije jenom z chleba, ale že) člověk touží po lásce, odpuštění, porozumění.
Předcházející příběh byl o tom, že nejenom tělo ale i duše potřebuje pokrm – LÁSKU.

P. Ježíš to dobře věděl. Proto kde chodil tam dělal dobré skutky. Určitě si vzpomínáte na ty skutky, kterými Ježíš prokazoval svoji lásku. Ježíš našel jedinečný způsob, jak nasytit duši člověka láskou.

Evangelium (Mk 14,22-24)

Tato slova slyšíme vždy při (mši sv.).
Při uvažování nad těmito slovy se nám honí hlavou různé otázky.
Společně bychom nad nimi mohli uvažovat.

Co znamenají slova P. Ježíše „toto je moje tělo“?

„To, co kněz drží v této chvíli v rukou, už není chléb ale sám Ježíš. V řeči, kterou mluvil Ježíš, slova „MOJE TĚLO“ neznamenaají běžné lidské tělo s masem, svaly, a kostmi. „MOJE TĚLO“ = „to jsem já“.

Ještě přesněji: „To jsem já, který se Vám dávám jako Boží pokrm pod znakem chleba. Když kněz podává hostii a řekne „Tělo Kristovo“, přijímáme Ježíše a ne oplatek. (Měli bychom si v tu chvíli uvědomit, že živý Ježíš přišel do našich srdcí, a chce být našim hostem.)

Co znamenají slova P. Ježíše „toto je moje krev“?

„To, co se nachází v kalichu, není už v této chvíli víno, ale Ježíšova krev. Proč krev? Krev představuje život. A Ježíš dává svůj život, vylévá svou krev na (kříži) abychom žili věčně.

Co znamenají slova „toto je moje krev nové smlouvy“?

Ve filmu ukázali, jak se dva indiánští náčelníci pořezali na rukou. Takto krvavé ruce si podali a přitlačili jednu k druhé. Byl to znak přátelství, znak smlouvy mezi nimi.

P. Ježíš toužil uzavřít o moc důležitější smlouvu. Smlouvu lásky mezi námi a Bohem. On vylil nejen pár kapek, ale všechnu svoji krev na kříži, aby uzavřel tuto smlouvu lásky.

Proč P. Ježíš vylil svoji krev za nás?

Představte si skupinu uličníků, kteří se opili a rozbíjeli všechno co jim přišlo do cesty. V opilosti jeden z nich odhodil cigaretu, která způsobila požár domu, ve kterém byly děti. Přivolaní hasiči hrdinsky zasáhli. Nejdříve zachránili děti. Na jednoho hasiče však spadl trám, protože ho nemohli hned vytáhnout, vykrvácel. O tomto požárníkovi můžeme říct, že obětoval svůj život. Vylil krev, aby zachránil jiné.

A my lidé jsme konáním zla způsobili požár hříchu. A byl to právě Ježíš, který nás zachránil obětováním svého života, vylitím své krve. Sám řekl: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za druhé.“

Co znamenají slova „toto čiňte na mou památku“?

Ježíš dal apoštolům moc dělat to samé, proměňovat chléb a víno v tělo a krev P. Ježíše. Apoštolové tuto moc předali biskupům a kněžím. Proto je kněz při mši sv. oblečený jinak než ostatní lidé a dělá úkony, které lidé nedělají. Kněz vyslovuje Ježíšova slova: „Vezměte a jezte. Toto je moje tělo“ A „vezměte a pijte. Toto je moje krev“. Od této chvíle, jak už víme, Ježíš je mezi námi ve způsobě chleba a vína. Samozřejmě, že očima nevidíme žádnou změnu. Ale věříme tomu, že je to tak protože to řekl Ježíš.

Proč se nám Ježíš dává za pokrm?

Jídlo jíme proto abychom měli sílu, abychom byli zdraví, abychom rostli, jednoduše abychom žili. Ježíš se nám dává za pokrm:

- abychom byli silní v konání dobra a odolávali pokušení
- aby se v naší duši neudržovali různé hříchy
- abychom rostli stále lepší a lepší děti
- abychom věčně žili.

Ježíš řekl: Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.

Pána Ježíše přijímáme proto, že se chce s námi sjednotit.

A co my?

Kolik lásky projevil Ježíš vůči nám! A co my? Naše odpověď by měla být: VĚŘIT, že Ježíš je skrytý ve znaku chleba a vína PŘIJÍMAT Ježíše často s čistým srdcem.

ZAPAMATUJ SI! Bílý kousek chleba se po slovech kněze „toto je moje tělo...“ promění na TĚLO KRISTOVO